

Nr 271.

Av herr **Reuterskiöld**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående omorganisation av försvarets centrala ledning och förvaltning m. m.

I proposition nr 175 har Kungl. Maj:t föreslagit en tämligen genomgripande reform av försvarets centrala ledning och förvaltning, byggd på principen att ledningen av varje särskild försvarsgren skall koncentreras i en person såsom chef, närmast under Konungen, med ständig befälsrätt över samma försvarsgrens hela personal, alla truppförband o. s. v. och med »erforderligt inflytande» å förvaltningsorganen därinom.

Den sålunda föreslagna organisationen måste emellertid anses ur flera synpunkter betänklig. Bortsett från det i och för sig egendomliga att öka antalet generalspersoner och andra högre chefer, såsom i förslaget sker t. ex. genom de båda generalkvartermästarna, under det att armén saknar nödigt truppbefäl, särskilt underbefäl, vilket väl mycket erinrar om vissa främmande länder med många generaler men få menige, kommer inrättandet av befattningen som »chef för hären» att å ena sidan starkt öka generalstabens redan nu alltför dominerande ställning, då denna generalstab skall, efter viss omdaning, bliva sagda chefs organ för de militära ärendenas beredning, och å den andra starkt begränsa den måhända regelmässigt civile försvarsdepartementschefens konstitutionella ställning och ansvar. Denna ställning och detta ansvar blir ingalunda bevarat sådant det nu blott genom bibehållande i huvudsak av n. v. anordning beträffande kommandomålen, utan beror ytterst av den prövningsmöjlighet, som under nuvarande förhållanden tillkommer departementschefen, men framdeles i väsentlig grad skulle beskäras genom ärendenas passage genom chefen för hären. Lika egendomligt och kanske än mera ovisst skulle förhållandet bli mellan chefen för hären och arméförvaltningen, vilken senare skall vara skyldig att från chefen för hären mottaga bindande direktiv i vissa frågor, utan att dessa direktiv skola »anses befria förvaltningsorganen från ansvaret» — en i och för sig alldeles riktig princip, som bör bevaras — i följd varav redan föredraganden förutser, att konflikter kunna uppstå mellan härens chef och förvaltningsorganen, helst i andra viktiga frågor chefen för hären blott skall ha att avgiva yttrande över förvaltningsorganens självständiga framställningar till Kungl. Maj:t.

Vad som främst borde göras för att förbättra vårt försvarsväsen är icke en omorganisation av den centrala ledningen i stil med det nu framlagda förslaget, varemot förvaltningsorganisationen oberoende härav borde kunna för-
enklas, utan i stället en vidare utveckling av truppförbandens befäls- och underbefälskadrer. Till dess så skett, bör den nu väckta frågan få vila, och i anslutning till denna uppfattning hemställas,

att riksdagen ville avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 175.

Stockholm den 4 april 1929.

C. A. Reuterskiöld.
